

РЕШЕНИЕ

№ 26637

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 20.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7984** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във връзка с чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 24543 от 09.08.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № СОА24-ТД26-10849 от 06.08.2024 г. по описа на Столична община (СО), подадена от „ОМНИЛАНД“ ООД, ЕИК [ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, представлявано от управителя Х. М., чрез адв. Б. С. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу мълчаливо потвърденото от директора на дирекция „Общински приходи“ при СО Постановление изх. № СФД24-РД25-51 от 25.06.2024 г. за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ), издадено от Р. Ц. П., на длъжност публичен изпълнител при СО, дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“.

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното мълчаливо потвърдено ПНОМ като незаконосъобразно и неправилно поради несъобразяване с изискванията на чл. 195, ал.1 ДОПК. Инвокират се доводи, че не е посочено, че ще бъде затруднено събирането на установено изискуемо вземане. Посочва се, че с ПНОМ не е спазена целта на закона. Допълнително се подчертава, че от Постановлението не се установяват конкретни данни, че с действията си задълженото лице ще направи невъзможно или ще затрудни събирането на публичното задължение. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. В

постъпила молба се изразява становище, че се поддържа жалбата и се моли да бъде отменено постановлението като неправилно, незаконосъобразно и неоснователно. Претендира разноски, съгласно депозиран списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Д., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по повод подадено Искане на 25.06.2024 г. главен инспектор М. С., в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, ръководител на ревизията на „ОМНИЛААНД“ ООД. В искането е посочено, че на основание чл. 195 ДОПК и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено на установени в резултат на ревизия задължения за данък недвижими имоти (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г., съгласно ревизионен акт (РА) № СФД24-РД77-15 от 13.05.2024 г.

Размерът на публичните задължения е в общ размер на 598 985,78 лв., от които 400 705,16 лв. - главница и 198 280,62 лв. - лихви. Те са в следствие на обстоятелството, че дружеството е притежавало поземлен имот (ПИ) с идентификатор 04234.6951.677. по кадастралната карта и кадастралните регистри на сл. Б., общ. Столична, обл. С., одобрени със Заповед № РД-18-51 от 03.11.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот, е от 05.11.2014 г., с адрес [населено място], район П., местност Беликата, с площ 73602 кв.м., представляващ Урегулиран поземлен имот (УПИ) IV за жилищни сгради, обществено обслужване, спортни съоръжения и ТП, от квартал 8А, по плана на [населено място], местността „в.з. Беликата“, с площ от 73 624 кв. м. За този имот е одобрен проект за регулация и план за застрояване с решение на Столичен общински съвет (СОС) № 669 от 02.12.2010 г. След тази дата е посочено, че имотът подлежи на облагане с данък недвижими имоти и ТБО на основание чл. 10, ал.1 от ЗМДТ. Това обстоятелство не е било декларирано от жалбоподателя и съответно не са начислявани и плащани задължения. Имотът е формиран от 39 ПИ, закупени от „ОМНИЛАНД“ ООД в периода май-юни 2008 г., с материален интерес в размер на 13 114 435,88 лв. Имотът е апортиран в капитала на „ФЕЪРУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД, което е вписано в Търговския регистър на 03.08.2021 г. За периода 01.01.2018 г. до 31.08.2021 г. данъчно задълженото лице е „ОМНИЛАНД“ ООД, като за 2021 г. задължението е определено за осем месеца.

Въз основа на посоченото Искане, публичният изпълнител при СО е издал ПНОМ, с което е наложил възбрана върху ПИ с идентификатор 12084.2741.16, област С. (столица), [община], [населено място], район В., м. ПОЛЕТО, вид собственост частна, вид територия – Земеделска, категория 4, НТП Нива, площ 10 006 кв. м., стар номер 153016, до размера на публичното общинско вземане в общ размер на 598 985, 78 лв. Отчетната стойност на имота, съгласно оборотна ведомост е 606 307,30 лв.

ПНОМ е връчен на жалбоподателя на 08.07.2024 г., видно от известие за доставяне (л. 18). В срока по чл. 197, ал.1 ДОПК оспорващият е депозирал жалба срещу постановлението, адресирана до директора на дирекция „Общински приходи“ при СО. В законоустановения 14 дневен срок, решаващият орган – директор на Дирекция

„Общински приходи“ при СО не се е произнесъл.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

От фактическа и правна страна актът на администрацията е основан на това, че жалбоподателят има публични задължения за ДНИ и ТБО в особено големи размери – 598 985,78 лв. (главница и лихви), поради което е наложена възбрана върху друг негов имот до размера им. Необходимостта от налагането на предварителното обезпечение е аргументирана с обстоятелства, които са свързани с възможността лицето да не плати установени задължения. Ревизиращият орган, поискал налагането на обезпечителни мерки, е посочил, че налагането на обезпечение върху недвижим имот не води до възпрепятстване или спиране дейността на дружеството, а е с цел да се съхрани имуществото, което да послужи за погасяване на задълженията му при евентуално бъдещо неизпълнение. и.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взыскател.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на висящо производство, каквото е в случая ревизионното производство. Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Необходимостта от прилагане на разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

В административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля. Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт. Размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че липсват фактически и правни основания за издаването на ПНОМ и конкретни обстоятелства, които налагат прилагането на обезпечителната мярка трябва да се посочи, че същото е неоснователно, тъй като се установява да са спазени изискванията на чл. 196 от ДОПК.

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В конкретния случай, предпоставките обуславящи налагане на конкретната обезпечителна мярка - възбрана, не са изследвани от публичния изпълнител. Същият не е извършил преценка на въпросните обстоятелства, поради което е формирал необоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал.1 от ДОПК.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал.3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. С оглед на затрудненото удовлетворяване на бъдещото публично вземане, при наличие на обезпечение върху активите на лицето, се въздейства неблагоприятно върху него, именно поради факта, че почти във всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал.1 от ДОПК, обезпечението води до затруднение на ревизиращия субект. Разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова, което представлява "сериозно възпрепятстване дейността на лицето". Следва да се отбележи, че втората хипотеза в чл. 121. Ал. 3 от ДОПК предвижда още по – изявен превес на публичния интерес, като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс (АПК), според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за

целта, за която актът се издава. В случая принципът на съразмерност е съобразен, като е наложена възбрана върху друг имот на жалбоподателя до размера на задълженията му за ДНИ и ТБО, без да се засяга основната му дейност.

По изложените съображения жалбата на „ОМНИЛАНД“ ООД е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

При този изход на спора и с оглед извършените процесуални действия от ответника, на основание чл. 161, ал.1 ДОПК във връзка с чл. 37, ал. 2 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се удовлетвори искането му за присъждане на разноски, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер от по 100 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОМНИЛАНД“ ООД, ЕИК [ЕИК] срещу мълчаливо потвърденото от директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична [община] изх. № СФД24-РД25-51 от 25.06.2024 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено от Р. Ц. П., на длъжност публичен изпълнител при СО, дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“.

ОСЪЖДА „ОМНИЛАНД“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноски за настоящото производство в размер на 100, 00 лв. (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: